

1854-06-11

SENDER

H.C. Aggersborg

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

København

Recipient's location:

Italien

Mentioned people:

H.C. Aggersborg

Elisabeth Dorothea Aggersborg, født

Bræmer

Anne Irgens

Gertrude Muhle

Cathrine Elisabeth Skovgaard

P.C. Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Archive:

Mappe 12 nr. 28

TRANSCRIPTION

Kjøbenhavn 11. juni 1854

Kjære Peter!

Tak og atter Tak for Dine første kjærlige Breve, hvoraf jeg modtog det første fra Din Moder, hvor Frøken Muhle havde været igaar og bragt det, samt for at Du saa langt borte mindes min Fødselsdag. Jeg skal i dag op paa Kvisten for at læse Brevene høit for hende og familien Skov. Da ingen af dem kan læse din fine Skrift, maa jeg begynde strax at læse for dem, for at Du kan modtage Svaret medens Du endnu er i Venedig. Desuden begynder i dag "den bedrøvelige 11. Juni" Termin saa at jeg hvis det gaaer efter mit Ønske, i længere Tid ikke faar Tid at skrive. Mine agter ogsaa i dag at skrive til Georgia og vi kende det begge saameget bedre som det regner og blæser, torden og Lyn imellem. Saa der næppe bliver noget af vores sædvanlige Søndags Skovtour. I Torsdags var vi med Din Moder, som er Rekonvalcent i Charlottenlund og talte om Eder og tænkte paa, at I vist begge gjerne havde seet den nyelig udsprungne Egeskov, den udsprungne Hvidtjørn, hvoraf vi bragte en nydelig Buket hjem, som pryder Pianoet og den saa mageløse yppige Vegetation i Skoven hvorfra vi hver gang bringer Skovstjerne, Liliekonvaller, Bregner osv. til Vasen og Amen i Skaalen. Rigtig nok har I en langt pragtfuldere Natur og Kunstværker fra en storartet og luksuriøs Tid, men min Lise siger dog, at hun ikke havde stor Lyst til at reise til Venedig. Hun mener at vilde blive ildestemt ved at se al den forfaldne Herlighed, deri har hun vist Ret, idetmindste vilde man næppe længe kunde holde det ud, hvis man alene reiste for sin Fornøjelse. Som Du jo veed har vi længe talt om, at gjøre en lille Reise, dog næppe længere end til det sachsiske Schweiz og Rhintouren. Naar Du skriver igjen, sig mig saa Din Mening om Du troer at en Tour til Stockholm ad Götakanalen vil være interessantere og om Du troer at man kan komme frem i Tyskland, naar Anne og Mine saa godt som ikke kan tale og daarlig forstaa Tysk. Hvad Lise angaar, saa tager jeg hende paa mig saa meget mere som hun daarlig kan høre. Da jeg seer af Dit Brev, at Du ikke hører Avisnyt og ligesom Jo i Bleak Home ikke ved noget af nogen Ting, vil jeg forsøge paa at meddele Dig noget

-2-

baade af indenlands og udenlands Politik, endskjønt jeg frygter for at Du, naar Du modtager dette baade har faaet det bedre og mere fuldstændigt af Ploug, som sagtens skriver Dig til. Hvad den indre Politik angaar, saa var alt stille indtil kort før Grundlovsfesten, den 5te Juni, da Ministeriet viste sit Sindelag mod den ved, gennem Generalstaben, at tiltale alle de liberale Oppositions blade for mange Artikler, som i længere Tid havde

staaet i dem. Paa selve Dagen blev det forbudt Studenterne og Laugene at gaa med Faner og Musik til Erimitagen, hvor Festen skulde holdes, før Kl. 4, paa Grund af Helligdagsanordningen, men senere fik de nok Lov at gaa fra Østrefælled Kl. 9 Formiddag. Kl. 4 begyndte Festen, og vi kjørte til Klampenborg, hvorfra vi spadserede til Erimitagen for at overvære den. Plainen mellem Slottet og Sundet blev benyttet hertil, og det var meget heldigt, thi det blæste stærkt fra Nordvest, saa at kun der var Læ. Slottet var dekoreret med det danske Vaaben Guirlander og Grønt og Flag og foran paa en Piedestahl stod en Buste af Kongen i overnaturlig Størrelse modeleret af Bissen i 3 Dage. Omtrent midt paa Plainen mellem Slottet og Stalden og mod Lysthusene var og reist en Søile næsten ligesaa høi som Slottet rund og med en Fod omtrent ligesom paa Frihedsstøtten uden for Vesterport. Paa denne var Plads for et Musik og Sanger[?] og der var talerstolen opreist, hvorfra Instruktør Nielsen, Pastor Hammende og Rimestad talte til Folket. Etatsraad Spandet var Dirigent. Vi stod paa Veien som førte op til Slottet og kunde høre hvert Ord, som Rimestad sagde, de andre var næsten færdige da vi kom.

-3-

Det var et storartet Syn at see den Masse Mennesker Hoved ved Hoved, og i Baggrunden, foran Træerne, Søilen, omgivet af alle Laugene med deres Faner, idet Hele skal der have været 30.000 Mennesker. Ligeledes var det smukt at see, efter at den første Del af Festlighederne var forbi og Laugene med deres Faner var gaaet til den for dem bestemte Beværtningstelte længere nede mod Stranden, at Publikum leirede sig i Græsset rundt omkring og i al Gemytlighed gav sig til at spise deres medbragte Middagsmad, som Lise bemærkede mest bestod af haardkogte Æg som de tog i Haanden og bed af. Der viste sig i det Hele en livlig Stemning, og alt gik roligt af uden at en Politibetjent eller Soldat var at see, og dog havde man i Byen fortalt for vist, at der var uddelt skarpe Patroner og at Husarerne skulde holdes parat. Paa Skamlingsbanken, Egebæksvang og næsten i alle Byer bleve lignende Fester afholdt dog uden at der blev antaget Mistillidsadvarsler eller lignende, da saadant var bleven forbudt ved Circulairer til Amtmændene. Samme dag blev Martensen indviet til Sjællands Biskop i Frue Kirke og besynderligt nok faldt under Høitiden et stort Stykke Kalk ned fra Loftet, dog lykkeligvis uden at gjøre nogen Ulykke, da det brød sig paa et af Stolestaderne. Foruden at mange betragtede det som et Omen, da det netop var ved Martensens Indvielse var det besynderligt at den Dag netop var 25-Aarsdagen for Kirkens Indvielse.

-4-

En stor Skam for Kirkens Bygmester, Cons. Hansen, hvis Portræt hænger deri, som en Følge heraf er det blevet nødvendigt at efterse Hvælvingen, saa at der ingen Tjenester holdes deri i længere Tid. Ved samme Bispevielse voldte det nogen Sensation, at Biskop Monrad i fuldt Ornat kom ind i Kirken da de andre Præster vare samlede og sad sig imellem de andre Bisper, men jeg finder det aldeles i sin Orden. Thi at han har fået sin Afsked geraader ikke ham til Skam, men dem der har afsat ham. Angaaende den udenlandske Politik, saa lader det ikke til at det bliver til ret Alvor med Krigen iaar. Den engelsk franske Flaade sender imellem nogle Bomber til en aaben By eller nogle Skandser og tager nogle Coffardiskibe i Sortehav eller Østersøen, men Kronstadt og Sevastopol rører de ikke, da de ikke vil udsætte dem for at miste flere Skibe, og de lokker næppe den russiske Flaade ud, saa at de kunde komme til at ødelægge den. Man er nu bleven saa vant til at see og høre om en saadan Krig, der ikke videre generer Handlen, at Papirerne atter er stegen betydeligt, desuden haaber man hver Dag at Østrig, som igjen den første Juli skal have Forening med Preussen sendt et Ultimatum til Petersborg, aabent skal erklære sig for Vestmagterne og saa mene man at Rusland bliver nødt til at give efter. Jeg troe rigtignok at Rusland naaer den sidste Mand, før det giver efter, men Tiden vil vise det. Nu er papiret fuldt skrevet, derfor maa jeg slutte med de kjærligste Hilsner til dig og Georgia for nu kom og Anne ind. Din hengivne Onkel Christian.

[P.S. Naar jeg faer Dit første Brev tilbage fra Frk. Muhle, skal jeg sende begge Dine Breve til Grethe paa Læssøe.]

[illegible][illegible]